

Wonen in Abcoude

Twee en een half jaar geleden vonden we een nieuw domicilie, een chique eengezinswoning, in het petieterige dorpje Abcoude in de schaduw van de twee sfeerbepalende kerktorens van de protestante dorpskerk en de neogotische rooms-katholieke kerk die beide het dorpsilhouet van Abcoude verrijken. Zoals jullie begrijpen, was ik afgelopen maanden thuis veel aan het cocoonen en vond ik het heerlijk om met de baby te kangoeroeën om zo de band met mijn baby te affirmeren.

De eerste maanden met de benjamin van onze familie waren niet makkelijk omdat de baby veel huilde en de defecatie niet altijd goed ging. We waren bang dat onze dochter last had van coeliakie. Toen ze ook nog verkouden werd en de huisarts het had over de gevaren van het RS-virus (afkorting van het respiratoir syncytieel virus) sliepen we zelf 's nachts helemaal niet meer. Gelukkig was er uiteindelijk niets aan de hand en heerst er weer pais en vree in ons huis.

Vanochtend ben ik eerst naar een privésauna gelopen en heb ik daar genoten van de löyly en daarna heb ik me lekker gescrubd en gedoucht. Vervolgens heb ik me gesoigneerd en ben ik gaan wandelen met de baby. Ik loop gedachteloos richting het centrum van Abcoude en ik hoor opeens iemand praten over dioptrie en myopie. Ik weet meteen dat het Patrick de dorpsopticien is. Ik groet hem vriendelijk en hij reciprocet mijn groet beleefd.

Vanavond mag ik het prestigieuze Lionsdictee voorlezen in De Witte Dame dat vorig jaar is geüpgraded en geüpdatet. Het hotel is nu weer helemaal je van het. Leuk dat zo'n dictee georganiseerd wordt, het geeft toch wat reuring in het dorp. Het is in ieder geval beter dan dorpsgenoten die met elkaar aan het bakkeleien zijn, want dat is toch wel in- en intriest.

Tot nu toe mis ik de televisie-uitzendingen niet, maar toen alle deelnemers aan het begin van de avond luid applaudisseerden, was ik blij dat ik hier voor het goede doel mag staan shinen. Jullie zullen trouwens van goeden huize moeten komen om het dictee foutloos te schrijven want ik heb me goed voorbereid en me er niet met een jantje-van-leiden van afgemaakt. Het dictee zal dan ook voor veel deelnemers zeker geen appeltje-eitje zijn. Als ik zo rondkijk, zie ik dan ook wat gestreste gezichten.

Wie doen er eigenlijk mee aan zo'n dictee? Zijn het allemaal aimabele slimmeriken die en passant de curieuze schrijfwijze van archaische en soms gênante woorden kunnen expliqueren? Sorry, maar voor mij is het klip-en-klaar dat veel van deze woorden je reinste onzin zijn en zelfs niet meer redelijk te concipiëren zijn. Het is duidelijk dat het encefalisatiequotiënt van deze dicteefanaten totaal asymmetrisch is. Natuurlijk kan ik het wel appreciëren dat de deelnemers hier bij elkaar komen om het Taalcafé Abcoude geldelijk te ondersteunen.